

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 239/2023-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Jozef HOLIČ s. r. o., Poľovnícka 805/4, Bernolákovo, IČO 51 163 730, proti postupu Okresného súdu Bratislava III a jeho uzneseniu č. k. 52Er/668/2014 z 1. decembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) označenými v záhlaví tohto uznesenia (sťažovateľ v ústavnej sťažnosti vrátane petitu opakovane označoval namietané konanie nesprávnou sp. zn. je 52Er/688/2014, pričom správna sp. zn. je 52Er/668/2014). Sťažovateľ navrhuje zrušiť namietané uznesenie okresného súdu a uplatňuje si právo na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia 10 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a napadnutého uznesenia vyplýva nasledovný stav veci:

3. Sťažovateľ je ako povinný v 3. rade spolu s povinnými 1. rade [REDACTED], a povinným v 2. rade [REDACTED], účastníkom exekučného konania vo veci oprávneného [REDACTED], o vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť istinu vo výške 228.958,71 eur s príslušenstvom.

4. Dražobnou vyhláškou z 23. mája 2022 vyhlásil súdny exekútor dražbu nehnuteľností, ktoré boli vo vlastníctve povinného v 2. rade.

5. Povinný v 2. rade, syn sťažovateľa, zomrel 30. mája 2022.

6. Dňa 30. júna 2022 sa konala dražba nehnuteľností, na ktorej súdny exekútor v zmysle § 146 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 udelil príklep vydražiteľovi za najvyššie podanie.

7. Na dražbe bol prítomný sťažovateľ spolu so svojím právnym zástupcom. Po udelení príklepu boli prítomné osoby vyzvané, aby do zápisnice oznámili, či majú námietky proti udeleniu príklepu, pričom námietky vznesené neboli. Sťažovateľ a jeho právny zástupca opustili exekútorský úrad pred spísaním zápisnice.

8. Dňa 18. júla 2022 sťažovateľ podal „*námietky proti obsahu zápisnice, námietky proti udeleniu príklepu*“.

9. Súdny exekútor predložil námietky z 18. júla 2022 na rozhodnutie okresnému súdu, ktorý ich uznesením z 1. decembra 2022 ako oneskorene podané zamietol. Namietané uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28. decembra 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľa

10. Proti postupu okresného súdu a uzneseniu o zamietnutí námietok proti príklepu podal sťažovateľ túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje:

a) Exekučné konanie malo byť podľa jeho názoru prerušené, a to vzhľadom na ustanovenie § 38 Exekučného poriadku účinného od 1. apríla 2017, podľa ktorého ak povinný počas exekúcie zomrie, exekútor odloží exekúciu do skončenia dedičského konania.

b) Poukazuje na pôvodné ustanovenie § 37 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 a uvádza, že keďže povinný zomrel a jeho majetok prešiel na dedičov, pričom okruh dedičov nie je ustálený, dražbu nebolo možné vykonať. Zdôrazňuje, že nová právna úprava sa úplne odklonila od možnosti dražiť majetok zomrelého a zaviedol sa obligatórny odklad exekúcie až do skončenia dedičského konania.

11. Nemožnosťou podať voči uzneseniu o zamietnutí námietok proti príklepu odvolanie ako opravný prostriedok je podľa sťažovateľa porušený princíp dvojínštančnosti konania, poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. I Cdo 145/2004 a č. k. 5 Cdo 93/2000 a nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 195/06.

12. Sťažovateľ odôvodňuje výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia tým, že k dražbe došlo mesiac po smrti syna sťažovateľa, aplikáciou Exekučného poriadku, ktorú sťažovateľ nepovažuje za správnu. S nebohým synom žil v spoločnej domácnosti a realizácia dražby nehnuteľností nastala vo veľmi nevhodnej životnej situácii.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

13. Sťažovateľova argumentácia porušenia jeho základných práv spočíva v tvrdení nesprávnej aplikácii ustanovení Exekučného poriadku týkajúcich sa odkladu exekúcie a nemožnosti podať odvolanie proti rozhodnutiu okresného súdu o námietkach proti udeleniu príklepu.

14. Namietané uznesenie okresného súdu je založené na oneskorenosti podania námietok proti udeleniu príklepu. Okresný súd vychádzal z ustanovenia § 147 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017, podľa ktorého dražiteľa, oprávnený, povinný, zástupcovia obce a orgánov štátnej správy, ak sú prítomní na dražbe, môžu vzniesť u exekútora námietky proti udeleniu príklepu. Okrem toho môže do troch dní odo dňa dražby vzniesť námietky každý, komu v rozpore s ustanovením § 141 ods. 2 nebola doručená dražobná vyhláška, a preto nebol na dražbe prítomný. Keďže sťažovateľ podal námietky po zákonom stanovenej lehote, okresný súd ich ako oneskorené zamietol.

15. K samotnému výroku namietaného uznesenia okresného súdu a dôvodom rozhodnutia, teda k včasnosti podania námietok, sa sťažovateľ nijako nevyjadruje. V ústavnej sťažnosti absentuje akékoľvek odôvodnenie namietaného porušenia základných práv uznesením okresného súdu, naopak, podstatná časť jeho argumentácie sa týka postupu súdneho exekútora.

16. Ústavný súd konštatuje, že proti udeleniu príklepu, vadám konania alebo nesprávneho právneho posúdeniu skutočností pri príprave a uskutočňovaní dražby, prípadne inému porušeniu zákona sa možno brániť v námietkovom konaní. Sťažovateľ riadne nevyužil účinný právny prostriedok nápravy, ktorý mu zákon priznáva na ochranu jeho základných práv a slobôd, keďže námietky podal po zákonom stanovenej lehote. Inými slovami, sťažovateľ síce formálne využil možnosť podania námietok ako riadneho opravného prostriedku, ale z materiálneho hľadiska k možnosti k ich preskúmania nedošlo z dôvodov na strane sťažovateľa. Na základe uvedeného ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako neprípustnú.

17. Nad rámec uvedeného k argumentácii sťažovateľa o porušení jeho práv nemožnosťou podať riadny opravný prostriedok proti uzneseniu okresného súdu ústavný súd dodáva, že už opakovane judikoval, že civilné sporové konanie nemusí byť nevyhnutne dvojinštančné; požiadavkám spravodlivého procesu vyhovuje aj konanie vykonané pred súdom iba v jedinej inštancii. Z ústavnoprávneho hľadiska súdne konanie nie je povinne dvojinštančné s výnimkou vecí trestných, u ktorých táto požiadavka vyplýva z čl. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

18. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. mája 2023

Robert Šorl
predseda senátu